

من طرفدار پیرویه
صلح سریع و
مخالف جدی
عملیات نظامی
امریکا در افغانستان
و عملکرد دولت
افغانستان در مقابل
دهات کشور و
افراد از کشور به
نام طالب بودم،
طالبان را جزو
خاک افغانستان
می دانستم، جزئی
از همین سرزمین
می دانستم حتی
اینها را برادر خطاب
کردم

اما چرا طالبان گزینه جایگزین دولت جمهوری شد، با وجود
فساد وحشتناکی که از این دولت و میزهایی که با پول جابه جا
می شد، روایت می شود، مجلس و پارلمانی که نمایندگی مردم
را ندارد، خیلی از گروه ها مخالف دوره اشرف غنی بودند. چرا
طالب ها شایسته فتح کابل شدند؟
فقط طالب در این مقاومت بود، کس دیگری نبود.

گروه های مدنی مختلف، گروه هایی که تلاش کنند و جایگزین
اشرف غنی بشوند، وجود نداشت؟
آنها کوشش نظامی نداشتند، این حرکت یک حرکت نظامی بود، نه یک حرکت
مردمی مدنی.

چرا مدنیت در مقابل لشکر و ارتش مجاهدین شکست خورد؟
نخیر، مدنیت شکست نخورد، تحلیل سیاسی و اجتماعی این فراتر از وقت
گفت وگویی با شما است.

حس می کنم ناگفته های زیادی دارید اما سعی می کنید در این
مقطع سکوت کنید. یک سالگی حکومت سرپرست را چگونه
دیدید؟

از لحاظی که صلح آمد و مردم افغانستان با آن تعداد عظیمی که کشته می شدند
و زندگی شان آسیب می دید به راحتی رسیدند از آن خوشحال هستیم. از
بند شدن جنگ خوشحال هستیم. از بند شدن ناامنی های گسترده نهایت
خوشحال هستیم اما از اینکه میلیون ها افغانستان کشور خود را ترک کردند،
بسیار ناراحت هستیم. از اینکه اقتصاد کشور فرو ریخت، ناراحت هستیم،
از اینکه امریکا پول خزانه افغانستان، خزانه ملی افغانستان را به بهانه سقوط
جمهوریت برد و غصب کرد، ناراحت هستیم و اعتراض شدید داریم به امریکا و
ازشان می خواهیم پول مردم افغانستان را به مردمش برگردانند.
از اینکه دخترهای افغانستان به مکتب نمی توانند بروند، بسیار رنج می بریم
و ناراحت هستیم و با حکومت سرپرست طالبان صلاح می کنیم که خیر و
منفعت افغانستان و خیر دین و مسلمان در این هست که اولادش به مکتب
برود. مکاتب دخترهای افغانستان را باز کنند. نرفتن دخترهای ما به مکتب
فقط به خیر آن تعداد خارجی هایی است که یک افغانستان افتاده و زیر پا
می خواهند.

اگر حکومت اسلامی طالبان یک افغانستان مترقی و آرام و باعزت می خواهد،
این بدون تعلیم ممکن نیست. راهش چی است؟ از دید من راهش اتحاد و